Inspektionen för vård och omsorg

IAKTTAGELSER I KORTHET | ARTIKELNUMMER IVO 2026-32

Bristande kunskaper och olämpliga aktörer

En analys av varför IVO avslår tillståndsansökningar inom omsorgen

Bristande kunskaper och olämpliga aktörer

Inspektionen för vård och omsorg (IVO) avslår nästan en tredjedel av alla ansökningar om att bedriva verksamhet inom omsorgen. Den enskilt vanligaste orsaken till avslag är att företrädarna inte har tillräckliga kunskaper om de bestämmelser som gäller för verksamheten. Tidigare ekonomisk misskötsamhet hos ägare och ledning är också en vanlig orsak. Det visar en ny analys från IVO.

Privata aktörer som vill bedriva viss omsorgsverksamhet behöver ha ett tillstånd från IVO. Det handlar både om verksamhet enligt socialtjänstlagen, SoL, och enligt lagen om stöd och service till vissa funktionshindrade, LSS.[1] När IVO prövar nya tillståndsansökningar granskar myndigheten bland annat företrädarnas insikt och lämplighet.[2] IVO granskar också om det finns ekonomiska förutsättningar samt förutsättningar att driva verksamheten med god kvalitet. Syftet med tillståndsprövningen är att garantera trygghet och kvalitet för de personer som tar emot insatser samt att hålla olämpliga aktörer borta från omsorgen.

Andelen avslag har ökat något de senaste åren

År 2025 var andelen avslag för nyansökningar om tillstånd inom SoL och LSS 38 procent. Den genomsnittliga andelen för åren 2021–2025 var 31 procent. Andelen avslag har ökat något de senaste åren, samtidigt som det totala antalet beslut har minskat (se figur 1). Under 2021 fattade IVO 534 beslut avseende nyansökningar om tillstånd, medan det jämförbara antalet för 2025 var 392 beslut. En av förklaringarna till att den totala andelen avslag ökade år 2025 var att skyddat boende blev tillståndspliktigt år 2024.[3] Även inom flera av de övriga verksamhetstyperna har andelen avslag ökat.

Figur 1. Antal beslut och antal beslut om avslag för nyansökningar om tillstånd enligt SoL och LSS, 2021–2025.

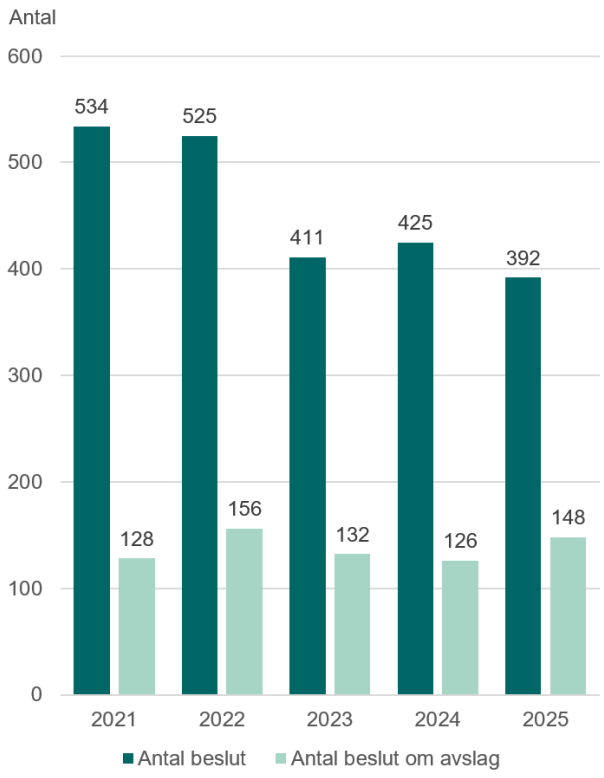

Källa: Inspektionen för vård och omsorg, 2026.

Andelen avslag varierar mellan olika typer av verksamheter (se figur 2). År 2025 var andelen avslag högst inom personlig assistans, följt av hemtjänst, skyddat boende och hem för vård och boende (HVB).[4]

Figur 2. Andel avslag för de verksamhetstyper med högst andel avslag, samt övriga verksamhetstyper, beslutsår 2021–2025.

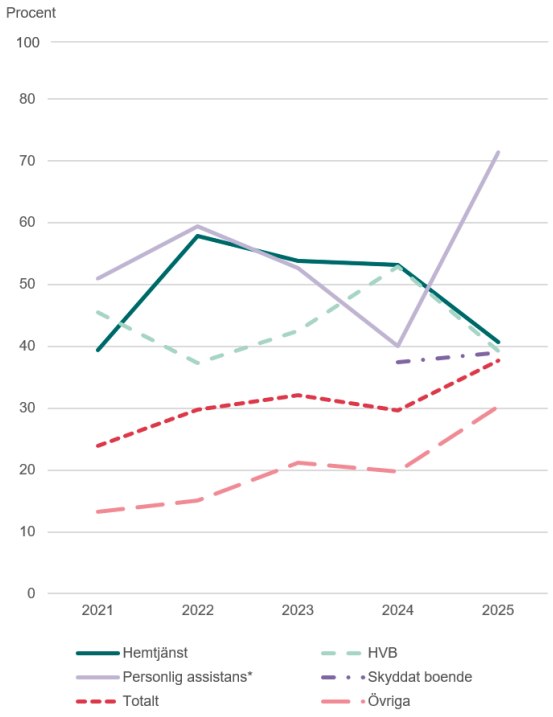

Källa: Inspektionen för vård och omsorg, 2026.

*Andelen avslag för personlig assistans ökade från 40 till 71 procent mellan 2024 och 2025. Ökningen förklaras av att det totala antalet beslut för personlig assistans minskade från 65 till 35, medan antalet avslag var på samma nivå (26 respektive 25).

Om analysen

I denna analys har IVO undersökt de vanligaste orsakerna till avslag. Underlaget för analysen är samtliga beslut om avslag för ansökningar om nytt tillstånd som IVO fattade under treårsperioden 1 juli 2023 till 30 juni 2026 (totalt 400 avslag).[5] IVO har kategoriserat besluten i 4 huvudsakliga skäl (bristande insikt, lämplighet, ekonomiska förutsättningar samt kvalitet) och i 19 mer detaljerade skäl (se faktaruta på sidan 7). Syftet med analysen är att undersöka vilka som är de vanligaste skälen till att IVO fattar beslut om avslag, hur dessa skäl skiljer sig åt mellan verksamhetstyper och hur IVO motiverar avslagen. Syftet är också att bidra till ökad kunskap om IVO:s tillståndsprövning.

IVO granskar företrädarnas insikt och lämplighet före verksamhetens kvalitet

Tillståndsprövningen inleds med att IVO granskar företrädarna för aktören som söker tillstånd.[6] Företrädare betyder i det här fallet oftast ägarna och ledningen.[7]

IVO tar ställning till tre olika lagkrav som gäller företrädare för verksamheten (se Prövning 1 i figur 3). Ett krav rör så kallad *insikt* – att företrädarna har tillräckliga kunskaper om gällande bestämmelser för att få starta en omsorgsverksamhet.[8] IVO prövar också krav på *lämplighet* – att företrädarna inte begått brott eller på andra sätt brutit mot lagar och regler. Även de *ekonomiska förutsättningarna* att kunna driva verksamheten prövas.[9]

Figur 3. IVO:s process för prövning av tillstånd enligt SoL och LSS.

Om företrädarna för aktören uppfyller dessa tre lagkrav fortsätter IVO tillståndsprövningen genom att granska förutsättningarna för den aktuella verksamhetens *kvalitet* (se Prövning 2 i figur 3). I prövningen av kvalitet bedömer IVO bland annat verksamhetens planerade lokaler, innehåll, målgrupp och föreståndare.

Tillståndsprövningen sker alltså i två steg. Om företrädarna får avslag på kraven om insikt, lämplighet eller ekonomiska förutsättningar kommer IVO i regel inte gå vidare och pröva verksamhetens kvalitet. Alla tillståndsansökningar prövas därmed inte på alla punkter. Värt att notera är också att IVO kan avslå en ansökan på grund av exempelvis lämplighet utan att göra en fullständig bedömning av företrädarnas insikt. Detta för att ärenden inte bör utredas mer än vad som krävs.[10] Sammantaget innebär detta att en komplett prövning av samtliga krav på företrädarna inte alltid görs. Resultatet av denna analys speglar därför bara de brister som ligger till grund för besluten om avslag och inte övriga omständigheter.

Huvudskälen till avslag förekommer ungefär lika ofta

IVO har analyserat samtliga avslagsbeslut utifrån vilket huvudsakligt skäl som aktörerna fick avslag på. Resultatet visar att de olika skälen förekommer i någorlunda liknande utsträckning. Bristande kvalitet i den aktuella verksamheten är det vanligaste skälet och anges i 159 av 400 avslagsbeslut (40 procent).[11] Avslag på grund av bristande insikt förekommer i 140 beslut (35 procent) och bristande lämplighet i 122 beslut (31 procent). Avslag på grund av bristande ekonomiska förutsättningar förekommer endast i ett mindre antal beslut.

Bristande kunskaper och ekonomisk misskötsamhet vanliga skäl till avslag

Av de detaljerade avslagsskälen är bristande insikt i den lagstiftning som styr verksamheten vanligast (104 av 400 beslut, 26 procent, se figur 4). Det handlar om företrädarnas kunskaper om bestämmelser för verksamheten.

Det näst vanligaste avslagsskälet rör ekonomisk misskötsamhet hos dem som företräder aktören (87 av 400 beslut, 22 procent). Andra vanliga avslagsskäl är att verksamhetens lokaler inte håller tillräckligt god kvalitet (15 procent) samt bristande insikt i arbets- och arbetsmiljörätt (14 procent).

Ägare och ledning bedöms inte ha tillräcklig insikt

Som nämnts ovan är det enskilt vanligaste skälet till avslag att företrädarna saknar insikt i den lagstiftning som styr verksamheten (26 procent). Det betyder i de flesta fall att företrädarnas utbildning inte bedöms ge tillräckligt omfattande och specifika kunskaper inom SoL, LSS eller inom de föreskrifter som styr den aktuella verksamheten. I avslagsbesluten framgår exempelvis att företrädare gått webbkurser eller andra kortare kurser, men saknar längre, formell utbildning. Ibland förekommer att företrädare har längre utbildning, till exempel sjuksköterska, jurist eller läkare, men eftersom dessa utbildningar i regel inte ger någon särskild kunskap inom SoL eller LSS räcker de vanligen inte för att leva upp till insiktskravet.

I vissa fall har företrädare med begränsad utbildning i stället en arbetslivserfarenhet som gör att de bedöms ha tillräcklig insikt. Det är helheten som räknas, där både erfarenhet och utbildning kan spela in. Det räcker dock som regel inte att exempelvis ha arbetat som personlig assistent för att anses ha tillräckliga kunskaper inom SoL och LSS. Arbetslivserfarenheten bör i sådana fall ha varit i en ledande ställning som ger den kunskap som krävs. En helhetsbedömning av företrädarnas insikt behöver göras i varje enskilt fall.

Sökande får även avslag på grund av bristande insikt i andra typer av lagstiftning. Det handlar då om att de saknar utbildning eller erfarenhet i arbets- och arbetsmiljörätt (14 procent) samt i ekonomiska regelverk, associationsrätt (12 procent).

En femtedel av avslagen beror på ekonomisk misskötsamhet

Ekonomisk misskötsamhet är det näst vanligaste skälet till avslag (22 procent). Det handlar oftast om att en eller flera företrädare inte följt lagar och regler för ekonomin i en verksamhet de varit företrädare för. Relativt ofta handlar det även om misskötsamhet som gäller en företrädares privata ekonomi.

Den vanligaste formen av ekonomisk misskötsamhet som nämns i besluten är olika typer av försummelser och regelbrott, som betalningsanmärkningar, förseningsavgifter och skulder hos Kronofogden. Ofta handlar det om att företrädaren gjort sig skyldig till flera olika typer av sådan misskötsamhet, inte sällan under en längre tid. IVO konstaterar ofta i avslagsbesluten att misskötsamheten varit nära i tid och återkommande. Relativt ofta har misskötsamheten också uppgått till betydande belopp.

Ekonomisk misskötsamhet beskrivs i besluten ofta röra ”åtaganden gentemot det allmänna”, oftast misskötsamhet relaterat till skatteärenden. Den omständigheten gör att IVO bedömer misskötsamheten som mer allvarlig.

En annan typ av ekonomisk misskötsamhet som förekommer i avslagsbesluten är att företrädarna för aktören inte har följt bolagsrättsliga lagar och regler. Det kan till exempel handla om att en företrädare varit aktiv i ett aktiebolag som inte haft en revisor, trots att

Figur 4. Antal beslut per skäl till avslag inom SoL och LSS, 1 juli 2023–30 juni 2026.*

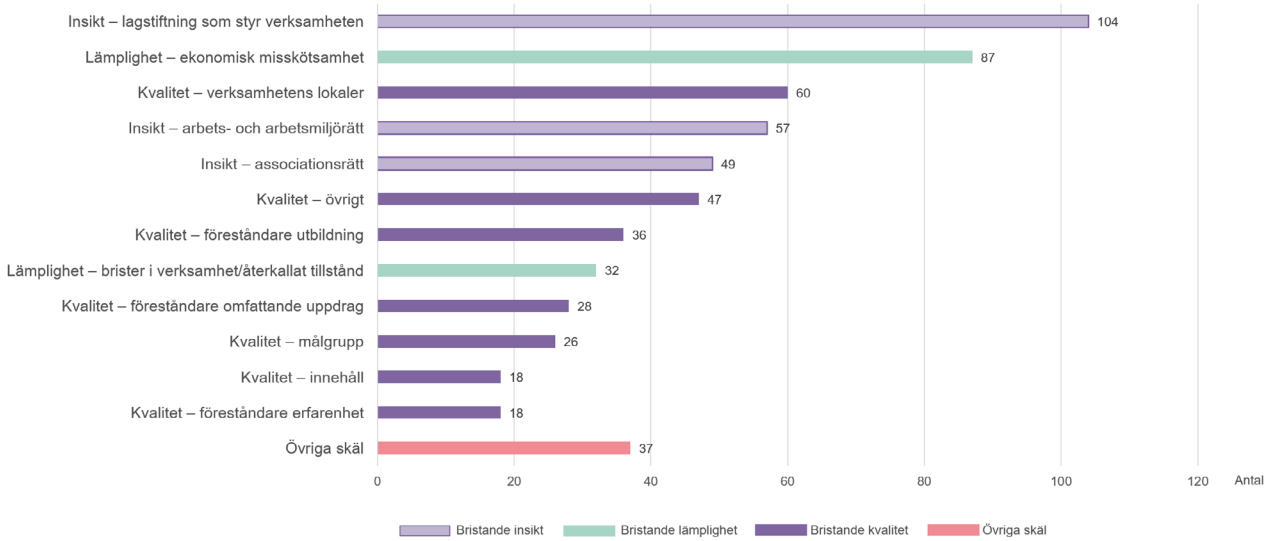

Källa: Inspektionen för vård och omsorg, 2026.

* Observera att ett beslut kan innehålla flera skäl till avslag.

det funnits krav på det. Det kan också handla om ett aktiebolag som inte följt bestämmelser om förbrukat aktiekapital eller likvidationsplikt. Denna typ av misskötsamhet är dock mindre vanligt förekommande.

Avslag på grund av lokaler handlar om både samlokalisering och lokalernas utformning

Det tredje enskilt vanligaste avslagsskälet är brister som rör den aktuella verksamhetens lokaler (15 procent).[12] Dessa brister handlar ofta om att den aktuella verksamheten är tänkt att dela lokaler med en annan tillståndspliktig verksamhet eller att andra sådana verksamheter är närbelägna. Detta benämns ofta i besluten som samlokalisering och bedöms som en kvalitetsbrist när det gäller framför allt LSS, eftersom det riskerar att bidra till en institutionsliknande miljö för de boende. Samlokalisering eller närbelägna verksamheter kan också bedömas som en kvalitetsbrist för verksamheter inom SoL om samlokaliseringen motverkar insatsens själva syfte. Exempelvis bedöms det inte som lämpligt att ett stödboende och ett skyddat boende delar lokaler, eftersom det är oförenligt med att kunna garantera säkerheten för målgruppen på det skyddade boendet.

Det är också vanligt att bristerna som rör lokaler har att göra med lokalernas utformning. Det kan exempelvis handla om att lokalerna har för få toaletter i relation till antalet boende, otillräcklig lekyta för barn, bristfälligt utrustat kök eller att lokalerna inte är tillgänglighetsanpassade.

Avslag på grund av att föreståndaren saknar högskoleutbildning

Ytterligare ett avslagsskäl är att den tilltänkta föreståndaren för verksamheten saknar tillräcklig utbildning (9 procent). Vilken utbildning som krävs är olika för de olika verksamhetstyperna inom omsorgen. Generellt gäller dock att kortare kurser utan examination inte räcker. Högskoleutbildning inom det område som ansökan avser krävs i de flesta fall, till exempel socionomutbildning. Om personen har erfarenhet av arbete i ledande ställning inom området kan det i vissa fall väga upp för mindre brister i utbildningen.

Andra avslagsskäl som rör föreståndaren är att den tilltänkta föreståndarens uppdrag blir för omfattande (7 procent) och att föreståndaren saknar tillräcklig arbetslivserfarenhet inom området (5 procent).

IVO kan avslå om det finns brister i andra verksamheter som företrädare har koppling till

I 8 procent av avslagen bedöms någon av aktörens företrädare som olämplig eftersom han eller hon har drivit en verksamhet där IVO tidigare har konstaterat brister. Det kan till exempel handla om bristande kontroll av personal mot belastnings- och misstankeregistret.

Värt att nämna är också att 2 procent av avslagen handlar om att minst en av företrädarna för den aktör som har ansökt om tillstånd har dömts för brott. I 1 procent av avslagen konstateras så kallat olämpligt bestämmande inflytande. Det betyder att IVO har bedömt att det egentligen finns olämpliga företrädare bakom ansökan men det döljs genom att andra personer används som officiella företrädare.

Hemtjänst och assistans får avslag av andra skäl än HVB och LSS-boende

Verksamhetstyperna som har störst andel avslag under den analyserade perioden är personlig assistans, hemtjänst, HVB och skyddat boende (se tabell 1).

Tabell 1. Antal beslut om avslag och totalt antal beslut för nyansökningar om tillstånd enligt SoL och LSS, per verksamhetstyp, 1 juli 2023–30 juni 2026.* Gäller verksamhetstyperna med flest beslut om avslag för perioden.

	Antal avslag	Antal beslut totalt	Andel avslag (%)
HVB	49	118	42
Hemtjänst	48	95	51
LSS-boende för vuxna	43	227	19
Personlig assistans	78	144	54
Skyddat boende	71	202	35
Övriga	111	481	23
Totalt	**400**	**1266**	**32**

Källa: Inspektionen för vård och omsorg, 2026.

*Observera att 6 beslut där ansökan rör en verksamhet vars inriktning bedöms ligga utanför IVO:s tillståndsplikt har exkluderats, se fotnot 5.

Skälen till att de sökande får avslag skiljer sig till viss del åt mellan olika typer av verksamheter. Nedan beskrivs de vanligaste avslagsskälen för de typer av verksamheter som hade flest avslagsbeslut under perioden som analysen avser.

Bristande insikt vanligaste avslagsskälet för personlig assistans och hemtjänst

Det enskilt vanligaste avslagsskälet för aktörer som söker tillstånd för personlig assistans och hemtjänst är att företrädarna inte har insikt i den lagstiftning som styr verksamheten. Handlar det om ett assistansföretag kan till exempel företrädarna för bolaget sakna erfarenhet och utbildning som ger insikt i LSS-lagstiftningen. Det är även vanligt att IVO bedömer att företrädarnas insikt i ekonomiska regelverk och arbets- och arbetsmiljörätt är otillräcklig. För personlig assistans förekommer också ekonomisk misskötsamhet som återkommande skäl.

Ekonomisk misskötsamhet är det vanligaste avslagsskälet för HVB

Även för verksamhetstypen HVB förekommer att de sökande får avslag på grund av bristande insikt i lagstiftningen som styr verksamheten. Det enskilt vanligaste avslagsskälet när det gäller HVB är dock bristande lämplighet hos företrädarna på grund av ekonomisk misskötsamhet. Även brister i kvaliteten är relativt vanligt bland avslagen för HVB. Det handlar till exempel om brister i den tilltänkta föreståndarens erfarenhet eller utbildning samt brister som rör målgruppen för verksamheten. Det sistnämnda kan till exempel handla om att aktören har tänkt blanda ungdomar med olika typer av behov på samma boende.

Avslag för LSS-boenden rör oftast lokalerna

Ytterligare en iakttagelse gäller verksamhetstypen LSS-boende för vuxna. Det klart vanligaste skälet till avslag inom den verksamhetstypen är bristande kvalitet gällande verksamhetens lokaler. Det näst vanligaste skälet är ekonomisk misskötsamhet. Andelen avslag för den analyserade perioden är dock lägre för LSS-boenden än för de andra typer av verksamheter som lyfts fram ovan (se tabell 1).

Drygt en tredjedel fick avslag på att driva skyddat boende

Den 1 april 2024 infördes tillståndsplikt för att driva skyddat boende. Det innebar att alla som redan drev skyddat boende behövde söka tillstånd hos IVO för att få fortsätta driva verksamheten. Målgruppen för skyddade boenden är personer som är utsatta för hot, våld och andra övergrepp, och bristande kvalitet i det skyddade boendet kan utgöra en stor risk för dem. Att införa tillståndsplikt syftade till att stärka insatsens kvalitet och säkerheten för målgruppen.[13]

Från att tillståndsplikten infördes till och med juni 2026 fattade IVO totalt 202 beslut om tillståndsansökningar för skyddat boende. Av dessa var 71 beslut om avslag (35 procent). Skyddat boende var därmed en av de verksamhetstyper som fick flest beslut om avslag under den tidsperiod som IVO:s analys avser. 51 av avslagsbesluten för skyddat boende (72 procent) rör ansökningar från aktiebolag och 18 (25 procent) rör ideella föreningar. Skyddat boende är i princip den enda verksamhetstyp i analysen där ideella föreningar förekommer i någon större utsträckning. Avslagsbesluten för övriga verksamhetstyper gäller nästan uteslutande aktiebolag.

Skälen till avslag för skyddat boende varierar mellan bolag och ideella föreningar

Analysen visar att orsakerna till avslag för skyddat boende skiljer sig åt mellan driftsformerna aktiebolag och ideell förening. För aktiebolag är bristande lämplighet den vanligaste orsaken till avslag. Det handlar framför allt om att någon av företrädarna för den aktuella aktören har drivit en annan omsorgsverksamhet där IVO tidigare har konstaterat brister. Bristerna handlar då ofta om att den andra verksamheten inte har genomfört kontroll av personal mot belastnings- och misstankeregistret. Den bristande lämpligheten kan också handla om ekonomisk misskötsamhet hos företrädarna.

För driftsformen ideell förening är den vanligaste orsaken till avslag i stället att kvaliteten i den aktuella verksamheten inte bedöms leva upp till kraven. Det handlar framför allt om att den person som är tänkt att vara föreståndare för verksamheten inte har tillräcklig utbildning inom området. För att tillstånd ska beviljas krävs en högskoleutbildning med inriktning mot socialt arbete, socialpedagogik, beteendevetenskap eller annat relevant område. Mindre brister i utbildningen kan vägas upp av arbetslivserfarenhet inom området. Om det finns brister i utbildningen som inte kan kompenseras med arbetslivserfarenhet kan ansökan inte beviljas. I flera sådana fall har föreståndaren haft lång arbetslivserfarenhet inom skyddat boende men ansökan har ändå avslagits.

Flera av de ideella föreningarna har också fått avslag på grund av att övrig tilltänkt personal på boendet inte har tillräcklig utbildning. Återkommande är också avslag på grund av alkoholförbud för de boende. IVO bedömer att sådana regler inte är förenliga med socialtjänstlagens krav på respekt för de enskildas självbestämmande och integritet.[14]

Slutsatser

Analysen visar att de vanligaste skälen till avslag är bristande kunskaper och ekonomisk misskötsamhet hos ägare och ledning, och att skälen till avslag till viss del skiljer sig åt mellan olika typer av verksamheter.

Personlig assistans och hemtjänst är de verksamhetstyper där högst andel får avslag (54 respektive 51 procent för den period som analysen avser). För dessa verksamhetstyper är det vanligaste avslagsskälet att företrädarna inte lever upp till kunskapskraven, framför allt när det gäller de kunskapskrav som finns om lagstiftningen som styr den egna verksamheten. Även när det gäller HVB får en hög andel av de sökande avslag på sin tillståndsansökan (42 procent för den analyserade tidsperioden). För HVB är dock det vanligaste skälet till avslag ekonomisk misskötsamhet hos företrädarna. Det indikerar att det kan handla om andra typer av aktörer som får avslag inom HVB jämfört med hemtjänst och personlig assistans. IVO har dock i denna analys inte undersökt vilka de sökande är eller varför avslagsskälen skiljer sig åt mellan verksamhetstyper.

Drygt en tredjedel av dem som sökte tillstånd för att driva skyddat boende fick avslag, och analysen visar att

skälen bland annat handlar om brister i lämplighet hos ägare och ledning samt brister när det gäller verksamheternas kvalitet. Om aktörer med den typen av brister hindras från att driva skyddat boende så kan det bidra till att öka säkerheten för dem som får insatsen.

Sammantaget visar IVO:s analys att det finns många olika typer av skäl till att aktörer får avslag när de söker tillstånd inom omsorgen. Detta tyder på att alla delar av myndighetens tillståndsprövning fyller sin funktion.

I analysen har IVO sett att brott mot ekonomiska regler är ett vanligt skäl till avslag. Bland avslagsskälen förekommer även lagbrott och upplägg där den verkliga företrädaren döljs. Aktörer får även avslag på grund av brister som IVO upptäckt i tidigare tillsyn. IVO:s processer för tillsyn och tillstånd kompletterar och förstärker på så sätt varandra för att hålla olämpliga aktörer borta, och för att öka tryggheten och kvaliteten för dem som tar emot insatser inom omsorgen.

Tillståndspliktiga verksamheter inom SoL

Biståndsbedömt trygghetsboende
Bostad med särskilt stöd för personer med funktionsnedsättning
Hem för viss annan heldygnsvård ("korttidsboende")
Hem för vård eller boende (HVB)
Hemtjänst
Skyddat boende
Stödboende
Särskild boendeform för äldre
Verksamhet som ger konsulentstöd
Öppenvård och dagverksamhet

Tillståndspliktiga verksamheter inom LSS

Avlösarservice i hemmet
Biträde av kontaktperson
Bostad med särskild service för barn och ungdomar
Bostad med särskild service för vuxna (LSS-boende för vuxna)
Daglig verksamhet
Korttidstillsyn för skolungdom över 12 år
Korttidsvistelse utanför det egna hemmet
Ledsagarservice
Personlig assistans

Skäl till avslag – ägar- och ledningsprövning

Bristande insikt
Arbets- och arbetsmiljörätt
Associationsrätt
Lagstiftning som styr verksamheter
Bristande lämplighet
Ekonomisk misskötsamhet
Olämpligt bestämmande inflytande
Återkallat tillstånd/brister i verksamheten
Brott
Övrigt
Bristande ekonomiska förutsättningar

Skäl till avslag – verksamhetens kvalitet

Föreståndare erfarenhet
Föreståndare lämplighet
Föreståndare omfattande uppdrag
Föreståndare utbildning
Innehåll
Målgrupp
Verksamhetens lokaler
Åldersspann
Antal platser
Övrigt

1 Socialtjänstlag (2025:400), Lag (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade. Se faktaruta på sidan 7 för en förteckning över tillståndspliktiga verksamheter enligt SoL och LSS.

2 Insiktskravet innebär att företrädarna för aktören behöver ha tillräckliga kunskaper inom gällande bestämmelser för den aktuella verksamheten. Kunskapen kan man som företrädare få genom erfarenhet eller på annat sätt, enligt 26 kap. 3 § första stycket 2 SoL och 23 § andra stycket LSS. Vid prövningen av insikt granskar IVO företrädarnas erfarenhet och utbildning.

3 År 2025 var andelen avslag för skyddat boende 39 procent. Totalt antal beslut om nyansökningar om tillstånd för skyddat boende var 104 år 2025.

4 Se faktaruta med förteckning över samtliga tillståndspliktiga verksamheter inom SoL och LSS (sidan 7).

5 Datauttaget som analysen baseras på gjordes i augusti 2026. 406 ärenden ingick i det ursprungliga uttaget, men i 6 ärenden bedömdes inriktningen för den aktuella verksamheten ligga utanför tillståndsplikten enligt SoL och LSS utan att några andra skäl till avslag framgick. Dessa ärenden exkluderades från analysen.
Ett tillstånd gäller för en verksamhet. Bolag/aktörer som driver flera verksamheter behöver ha tillstånd för varje verksamhet. Fler än ett beslut kan alltså röra samma bolag/aktör.

6 Det är upp till den sökande att visa att kraven på insikt, lämplighet och ekonomiska förutsättningar är uppfyllda – sökanden har bevisbördan.

7 Det handlar om personer i ägar- och ledningskretsen, exempelvis styrelseledamöter och verkställande direktör. Men även personer med stort inflytande, utan formell ställning inom organisationen, omfattas av IVO:s prövning. Det kan till exempel handla om en förvaltare eller någon med fullmakt att sköta rörelsen. Utifrån 26 kap. 4 § SoL och 23 § LSS.

8 Företrädarna behöver tillsammans ha insikt i de bestämmelser som gäller för verksamheten – samtliga företrädare behöver inte ha insikt i alla delar. Insikt kan uppnås genom erfarenhet eller på annat sätt. Enligt 26 kap. 3 § första stycket 2 SoL och 23 § andra stycket LSS.

9 Aktören behöver ha ekonomiska förutsättningar att fortlöpande bedriva verksamheten enligt de föreskrifter som gäller, till exempel kunna bära sina kostnader. Enligt 26 kap. 3 § första stycket 3 SoL och 23a § LSS.

10 Enligt 23 § förvaltningslagen (2017:900) ska en myndighet se till att ett ärende blir utrett i den omfattning som dess beskaffenhet kräver.

11 En ansökan kan ha fått avslag på grund av fler än ett skäl. Därför summerar inte andelarna till 100 procent.

12 Av de 60 avslagsbeslut där brister i lokaler nämns som skäl rör 15 beslut (25 procent) ansökningar från ett och samma bolag.

13 Se Prop. 2023/24:31, *Stärkta rättigheter för barn och vuxna i skyddat boende*, s. 202.

14 Enligt 2 kap. 1 § andra stycket SoL ska verksamheten bygga på respekt för enskildas självbestämmanderätt och integritet.